

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-123/2014

Priština, 27. jula 2016.

U postupku:

Opština E.H.

Ulica Nuri Bushi

E.H.

Žalilac

Zastupnik: B.L. , šef pravne kancelarije Opštine

protiv

pravnog lica **U.K. DOO**

Koje zastupa direktor M.R.

Oraska 45

Velika Plana

Srbija

Tuženik

i protiv

K.P.

Priština

Zastupnik pred KAI/KIZK, koji se ne pridružuje u žalbi

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Beshir Islami, predsedavajući sudija, Rolandus Bruin i Krassimir Mazgalov, sudija, po žalbi na odluke Komisije za imovinske zahteve Kosova (u daljem tekstu: KIZK) pod br. KPCC/D/A/211/2013 i KPCC/D/C/216/2013¹ od 21. avgusta 2013. g. (spisi predmeta registrovani u Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI) pod br. KPA14321, KPA14322, KPA14323,

¹ Zahtev KPA12331 je rešen odlukom br. KPCC/D/C/216/2013. Drugi zahtevi su rešeni drugom odlukom KIZK-a br. KPCC/D/A/211/2013.

KPA14327, i KPA14331), u daljem tekstu takođe odluke KIZK, nakon većanja koje je održano 27. jula 2016. g., donosi sledeće:

PRESUDA:

1. Vrhovni sud pridružuje žalbe sa brojevima predmeta GSK-KPA-A-123/2014, GSK-KPA-A-124/2014, GSK-KPA-A-125/2014, GSK-KPA-A-127/2014 i GSK-KPA-A-128/2014 u jedinstveni predmet pod brojem predmeta GSK-KPA-A-123/2014.
2. Žalba Opštine Đeneral Janković se usvaja kao osnovana.
Odluke KIZK br. KPCC/D/A/211/2013 i KPCC/D/C/216/2013, obe od 21. avgusta 2013., u meri u kojoj se odnose na zahteve br. KPA14321, KPA14322, KPA14323, KPA14327, i KPA14331 se preinačavaju na sledeći način: Zahtevi U.K. DOO pod brojevima KPA14321, KPA14322, KPA14323, KPA14327, i KPA14331 se odbijaju.

Proceduralni i činjenični sažetak:

1. Dana 10. oktobra 2006. g., M.R. , kao ovlašćeni zastupnik pravnog lica U.K. DOO (u daljem tekstu: tuženik) podneo je zahteve Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI), tražeći potvrđivanje njegovog imovinskog prava i ponovni posed zemljišnih parcela i objekata i zgrada na tim parcelama u E.H. u – prethodno poznato kao Đeneral Janković – (u daljem tekstu sve zajedno: potraživane imovine). Zahtevi su upisani u KAI pod sledećim brojevima i odnose se na sledeće (navodne) parcele i (navodne) površine u katastarskoj zoni E.H. i objekte i zgrade na tim parcelama. Takođe se pominje u ovoj tabeli broj predmeta žalbe koji je kasnije dodeljen žalbi na odluku o dotičnom zahtevu.

GSK-KPA-A-123/2014	KPA14321	Br. parcele 16; 2.57.34 ha
GSK-KPA-A-124/2014	KPA14322	Br. parcele 17; 0.18.28 ha
GSK-KPA-A-125/2014	KPA14323	Br. parcele 20; 6.70.49 ha

GSK-KPA-A-127/2014	KPA14327	15 objekata: 11 skladištenja, kabina za čuvara, benzinska pumpa, zgrada za gorivo, zgrada agregata; ukupna površina 2,173 m ²
GSK-KPA-A-128/2014	KPA14331	(Neke druge) objekte koji su navedeni u Ugovoru br 2/99, od 19. januara 1999 (<i>videti u daljem tekstu pod stavom 3. i 13</i>)

2. Tuženik je naveo da je izgubio potraživane nekretnine 12. juna 1999 .g. kao rezultat okolnosti u 1998/1999 na Kosovu. On je takođe naveo da K.P. koristi potraživane nekretnine.

3. Tuženik je između ostalog podneo KAI:

- Odluku Privrednog suda u Prištini, od 15. maja 1997. g., br. FI-403/97, o registraciji tuženika;
- Odluku Agencije za registraciju privrednih subjekata u Republici Srbiji, od 4. avgusta 2005. g., br. 87619/2005; prema ovoj odluci, M.R. registrovan je kao direktor i zastupnik tuženika;
- 'Ugovor o razmeni nepokretnosti' od 19. januara 1999. g., a overen u Opštinskom sudu u Nišu 19. januara 1999. g., br. 2/99 (u daljem tekstu: Ugovor o razmeni od 1999); ugovor je zaključen između Federativne Republike Jugoslavije- Sekretarijata narodne odbrane- Direkcija vojne izgradnje Niš (u daljem tekstu: SMO-VDG), koju zastupa pukovnik S.K. i tuženika; prema ovom ugovoru SMO-VDG dodeljuje i prenosi na tuženika svoje pravo na korišćenje, upravljanje i vlasništvo na zemlji (katastarske parcele br. 16, 17 i 20; 14 čeličnih rezervoara za gorivo, 15 zgrada; otvorenu konstrukciju i garažu; pomoćne objekte, infrastrukturne objekte i stacionarne opreme. Prema ugovoru, tuženik će razmeniti vlasnička prava nad površinom od 1, 100 m² stambene površine u vrednosti koja je ekvivalentna razmenjenim nepokretnostima.

4. KAI je izvršila obaveštenje o zahtevu br. KPA14321 15. avgusta 2008. g., postavljanjem postera o zahtevu na parceli br. 16, u katastarskoj zoni E.H. . KAI je potvrdila tačnost ovog obaveštenja 2. marta 2010. g.
5. Obaveštenje o zahtevu br. KPA14322 je takođe izvršeno 15. avgusta 2008. g. postavljanjem postera na nekom zemljištu, ali to obaveštenje nije potvrđeno. Dana 1. jula 2010. g., obaveštenje o ovom zahtevu je izvršeno objavljivanjem u KAI List obaveštenja br. 3, koji je distribuiran *inter alia* Opštini E.H. .
6. Obaveštenje o zahtevu br. KPA14323 je prvo izvršeno 6. jula 2007. g , tako što je postavljen poster o zahtevu u jednoj (nepoznatoj) zemljišnoj parceli. Dana 1. jula 2010. g., obaveštenje o ovom zahtevu je izvršeno objavom u KAI Listi obaveštenja br. 3, koji je distribuiran *inter alia* i Opštini E.H. . Obaveštenje o ovom zahtevu je ponovo izvršeno 11. jula 2013. g. tako što je postavljen poster o zahtevu na parceli br. 20 u katastarskoj zoni E.H. . KAI je potvrdila ovo obaveštenje kao tačno. Pronađeno je zatim da parcelu br. 20 koristi K.P. . Tog dana je O.D. potpisao u ime K.P. (u daljem tekstu: K.P.) obrazac obaveštenja o učešću, navodeći da potražuje zakonsko pravo na imovinu.
7. Obaveštenja o zahtevima KPA14327 i KPA14331 izvršena su 6. jula 2007. g., postavljanjem postera o zahtevima na zemljištu sa GPS koordinatama 0524375 severna mreža 1 i 4666546 severna mreža 2. KAI je utvrdila da je imovine okupirala K.P. . Ova obaveštenja nisu potvrđena.
8. K.P. nije podneo nijedan (dalji) odgovor na nijedan od navedenih zahteva, niti je podneo ikakav dokaz.
9. KAI je pronašla Ugovor o razmeni 1999 u Opštinskom sudu u Nišu i verifikovala ga je pozitivno. KAI je takođe pozitivno verifikovala odluku o registraciji od 2005. g. o tuženiku.

10. KAI je po službenoj dužnosti dodala u spise predmeta Posedovni list br. 229 iz Katastarske zone E.H. , od 6. maja 2011. g., Prema izveštaju o verifikaciji KAI, od 14. jula 2011. g. o ovom posedovnom listu, parcela br. 17 podeljena je na dva dela: 17/2 na ime B.F. i 17/1. Prema posedovnom listu, parcela br. 16 sa površinom od 2.55.85 ha, 17/1, sa površinom od 0.18.03 ha, i 20, sa površinom od 6.70.49 ha, su registrovane kao društvena vlasništva na ime DP Ministarstva Odbrane. Registracija parcela br. 16 i 17/1 ažurirana je zadnji put 11/2010.

11. Dana 20. avgusta 2013. g. B.L. se obratio KAI putem e-maila. On je naveo da ima punomoćje od gradonačelnika opštine E.H. a (u daljem tekstu: žalilac). On dalje navodi da je našao informacije o zahtevima na veb stranici KAI, i da žalilac koristi ove nekretnine. On je zatražio od žalioaca da bude strana u postupku).

12. KIZK je utvrdila 21. avgusta 2013. u odlukama KIZK da su zahtevi osporeni.
O zahtevima KPA14321, KPA14322, KPA14323 i KPA14331 KIZK je iznela sledeće obrazloženje. S obzirom da KAI nije mogla da pronade parcelu br. 17, ali je identifikovala parcelu br. 17/1, zahtev KPA14322 je procesuiran pozivajući se na tu parcelu br. 17/1. KIZK je utvrdila dalje da tuženik u zahtevu KPA14331 traži potvrđivanje imovinskog prava nad delovima infrastrukture na parceli br. 16, 17/1 i 20, koji se pomoćni delovi na zemlji koju potražuje u tri druga zahteva. KIZK nalazi da je Ugovor o razmeni od 1999. važeći. Posedovni list koji i dalje identifikuje Sekretarijat odbrane kao vlasnika potraživanih nekretnina smatra da je KIZK pogrešila na osnovu nepotpuno utvrđenih činjenica. Pošto K.P. nije podnela dokaze u prilog svojih tvrdnja o ništavosti ugovora o razmeni od 1999. i svojih navodnih prava korišćenja, KIZK usvaja zahteve tuženika.
O zahtevu KPA14327 (u kombinaciji sa dva druga zahteva) KIZK iznosi obrazloženje da tuženik traži potvrđivanje prava vlasništva i ponovni posed nad nekretninama na parceli br. 16, 17 i 20. Takođe o ovom zahtevu KIZK zaključuje i donosi odluku na osnovu ugovora o razmeni od 1999. i u odsustvu valjane odbrane K.P. za usvajanje zahteva.

13. U overenoj odluci o usvojenom zahtevu KPA1432 predmetna imovina je opisana kao parcela br. 16 u katastarskoj zoni Đeneral Janković sa površinom od 2.55.85 ha – a to je ista površina kao i u posedovnom listu br. 229. U overenoj odluci o usvojenom zahtevu

KPA14322 predmetna imovina je opisana kao parcela br. 17/1 u istoj katastarskoj zoni sa površinom od 0.18.03 ha. U overenoj odluci o usvojenom zahtevu KPA1432 predmetna imovina je opisana kao parcela br. 20, takođe u istoj katastarskoj zoni sa površinom od 6.70.49 ha. U overenoj odluci o predmetnom zahtevu KPA14331, navodi se o predmetnoj imovini da se nalazi u Opštini Kačanik u Đeneral Janković, katastarska zona Đeneral Janković, broj parcele N/A, “sa površinom od “. U overenoj odluci o usvojenom zahtevu KPA14327, navodi se o predmetnoj imovini da se nalazi u Opštini Kačanik u Đeneral Janković, katastarska zona Đeneral Janković, “sa površinom od 2173 “.

14. Odluke KIZK su uručene tuženiku 20. decembra 2013., a K.P. u 18. decembra 2013.
15. Žalilac je dobio odluku KIZK o zahtevima br. KPA14321, KPA14322 i KPA14323 11. februara 2014.
16. Žalilac je uložio tri žalbe, od 11. marta 2014. g. na odluku KIZK o tri zahteva br. KPA14321, KPA14322 i KPA14323. KAI je dobila ove žalbe 13. marta 2014. Žalilac je uložio dve žalbe, obe od 2. aprila 2014., na odluku KIZK o zahtevu br. KPA14331 i na odluku KIZK o zahtevu KPA14327. KAI je dobio ove dve žalbe 4. aprila 2014. Sadržaj svih žalbi je isti.
17. Žalbe su uručene tuženiku 15. jula 2014., a Kosovo Petrolu 16. jula 2014.
18. K.P. se nije pridružio postupku po žalbi.
19. Tuženik je poslao odgovore na žalbe 20. avgusta 2014. Sadržaj svih odgovora je isti.
20. U odgovoru na sudski nalog od 28. aprila 2016. g., opština je podnela odluku gradonačelnika opštine od 14. feburara 2016. g., 02.br.1084/2014, da podnese ‘žalbe koje se odnose na nekretnine bivše vojske’ za nadležni sud “u vezi sa parcelama u odluci KIZK koje su navedene u Certifikatu o pravu na nepokretnu imovinu kao katastarske parcele 16-0, 17/1 and 20-0’, i punomoćje od 16. maja 2016. g. kojim se ovlašćuje B.L. , Šef pravne kancelarije i pravni zastupnik opštine da zastupi opštinu u predmetima 123/2014, 124/2014, 125/2014, 127/2014 i 128/2014,.

Navodi strana

21. Žalilac tvrdi da su ugovorom od 16. januara 2009. g. između Kosovskog zaštitnog korpusa i žalioca, parcele br. 16, 17 i 20 predate žaliocu. Parcele se sada delimično koriste za zelenu pijacu i javni put. Postoje planovi za zeleni park i autobusku stanicu na delovima parcela. Žalilac nalazi da je neprihvatljivo da je tuženik 19. januara 1999 zaključio ugovor sa vojskom Srbije za ove parcele. On dalje navodi da sporazum nije u skladu sa zakonima Kosova. Ugovor nije zaključen na teritoriji opštine na kojoj se parcele nalaze. Osim toga, kao što žalilac navodi, kosovski zakonodavac je 11. decembra 2003. g. objavio sve zakonske i podzakonske akte i druge akte koje je Srbija izdala nakon 22. marta 1989. godine kao protivpravne. Stoga je ovaj ugovor takođe protivpravan. Žalilac takođe izjavljuje da je ugovor takođe ništav, kada se uzme u obzir Zakon o osnovama svojinsko pravnih odnosa (Službeni list SFRJ 6/80 od 30. januara 1980). Žalilac je najavio u 2013. g. da su imovine od opšteg interesa opštine. Žalilac je koristio imovine. Tuženik nikada nije imao njihov posed. Odluka KIZK-a za žalioca takođe nije u skladu sa zakonima, pošto srpski naziv opštine od 2012. g. nije više Đeneral Janković, nego E.H. . Žalilac predlaže poništenje odluka KIZK-a i da se zahtev odbije kao neosnovan ili da se predmet vrati na ponovno suđenje.
22. U prilog svojoj žalbi, žalilac je podneo *inter alia* sporazum o prenosu između Kosovskog zaštitnog korpusa i žalioca, od 16. januara 2009. g., posedovni list br. 229 i neke odluke o urbanističkom planiranju od 2010., 2011, i 2013.
23. Tuženik osporava ugovor koji je zaključen u 1999 kao nevažeći. Tuženik izjavljuje da je neosnovan navod da nije koristio potraživane imovine pre juna 1999. g., kada mu bezbednosna situacija nije dopustila da ostane na Kosovu. Tuženik dalje navodi da u principu nije protiv planova koje je žalilac napravio za potraživane imovine, ali eksproprijacija tuženika od potraživanih imovina mora biti u skladu sa relevantnim zakonima.

Pravno obrazloženje:

Prihvatljivost žalbi

24. Žalba je neprihvatljiva ako žalilac nije učestvovao u postupku pred KIZK, osim ako je žalilac zainteresovana strana koja nije dobila obaveštenje o zahtevu i inače nije bio svestan i razumno nije mogao biti svestan zahteva pre nego što se žalilac obratio KAI, niti je imao razumnju mogućnost da se priključi postupku na vreme (član 12.1. u vezi sa članom 10.1. - 10.3 Zakona o rešavanju zahteva koji se odnose na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, izmenjen i dopunjen Zakonom br. 03/L-079 (u daljem tekstu: Zakon br. 03/L-079).
25. Žalilac je zainteresovana strana, jer tvrdi da je stekao imovinska prava nad potraživanim imovinama u 2009. g., i trenutno koristi imovine. Žalilac nije bio lično obavešten od strane KAI za zahteve, pošto tuženiku, a takođe i KAI nije bilo jasno, a i nije moglo da bude jasno iz podnetih zahteva da žalilac tvrdi da ima svojinska prava nad potraživanim imovinama, pošto je žalilac (navodi da ima) stekao ova svojinska prava sam malo vremena (u 2009) nakon što je tuženik podneo zahteve u 2006. g.
26. Obaveštenje o zahtevu br. KPA14321 obavljeno je 15. avgusta 2008. g. postavljanjem postera o zahtevu u vezi parcele br. 16. Utvrđeno je da je ovo obaveštenje bilo tačno. Ali, u to vreme žalilac koji tvrdi da je stekao imovinska prava tek u 2009. g., nije bio još uvek umešan u ovu imovinu. Stoga, ovo obaveštenje ne može ići na štetu žalioca. Fizičko obaveštenje postavljanjem postera na imovinama za druge zahteve, nije potvrđeno od strane KAI kao tačno, tako da to takođe ne može ići na štetu žaliocu, osim za (drugo) obaveštenje o zahtevu br. KPA14323 11. jula 2013. g., kada je poster o ovom zahtevu postavljen na parceli br. 20. Ali je jasno da je žalilac nakon obaveštenja, što je pre mogao, pokušao da spoji postupke, što takođe proizilazi iz e-maila od 20. avgusta 2013. g. od svog zastupnika za KAI.
27. Iz tog razloga, žalba žalioca je prihvatljiva. Činjenica da su zahtevi (delimično) bili takođe objavljeni u KAI Listi obaveštenja ne dovodi do drugačije odluke, jer iz objavljenih zahteva u KAI Listi obaveštenja nije sasvim jasno na koje katastarske parcele se one

odnose, pošto se one odnose samo na zgrade i druge infrastrukture, i tako dalje, i na parcelu br. 17 koja više ne postoji.

Spajanje žalbi

28. Prema članu 13.4 Zakona br. 03/L-079, Vrhovni sud može da odluči o spojenim žalbama, kada je takvo spajanje izvršila KIZK u skladu sa članom 11.3 (a) Zakona br. 03/L-079. Ovaj član dopušta KIZK da uzme u obzir spajanje zahteva, radi razmatranja i donošenja odluke kada postoje uobičajena pravna i dokazna pitanja.
29. U ovom slučaju je KIZK je faktički obradila četiri od pet zahteva zajedno.
30. Osim ako nije drugačije predviđeno, odredbe Zakona o parničnom postupku su mutatis mutandis primenljive u postupku pred žalbenim većem Vrhovnog suda, shodno članu 12.2. Zakona 03/L-079. Prema članu 408.1 u vezi sa članom 193. Zakona o parničnom postupku, Vrhovni sud može da spoji predmete rešenjem, ako bi to obezbedilo sudsku efektivnost i efikasnost predmeta.
31. U tekstu žalbi koje je uložio žalilac, Vrhovni sud primećuje da su činjenice, pravni osnovi i dokazna pitanja ista u pet predmeta.
32. Žalbe su stoga spojene u jedan predmet.

Meritum žalbe

33. Činjenica da srpski naziv žalilaca nije više Đeneral Janković ne čini odluke KIZK protivpravnim. Pominjanje bivšeg srpskog naziva Đeneral Janković umesto srpskog naziva E.H. koji je prema kosovskim zakonom nedavno izmenjen, ne stvara nikakvu zabunu u odluci. Stoga ovaj osnov za žalbu nije uspešan.
34. Prema članu 3.1. Zakona br. 03/L-079, KIZK ima nadležnost da rešava sledeće kategorije zahteve koji su povezani sa sukobom, koji uključuju okolnosti koje su direktno povezane sa, ili su proistekle iz oružanog sukoba koji se desio između 27. februara 1998. i 20. juna

1999. godine; a) vlasnička potraživanja u odnosu na privatnu nepokretnu imovinu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, i b) zahteve koji obuhvataju prava na korišćenje privatne nepokretne imovine, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu, kada podnosilac zahteva za obe kategorije trenutno nije u stanju da koristi ta imovinska prava.

35. Iz osnova žalbe proizlazi da pitanje na koje se treba odgovoriti u ovom slučaju je da li je tuženik stekao imovinska prava nad potraživanim imovinama na osnovu ugovora o razmeni od 1999. Žalilac tvrdi da je ovaj ugovor ništav. Tuženik tvrdi da su imovinska prava nad potraživanim imovinama preneti na punovažan način tuženiku tim ugovorom. Da bi odgovorio na ovo pitanje, Vrhovni sud pruža sledeće obrazloženje.
36. U 1999. godini, prenos imovinskih prava nad imovinama, kao što su potraživane imovine – zemljište i (nepokretne) strukture i zgrade na tom zemljištu, a koje su bile u vlasništvu države, a samim tim u društvenoj svojini- regulisan je Zakonom o osnovama svojinsko-pravnih odnosa (Službeni glasnik SFRJ br. 6/80) (u daljem tekstu: ZOSPO) i Zakonom o prenosu nepokretnosti (Službeni glasnik SFRJ br. 43/81) (u daljem tekstu: ZPN)
37. Prema članu 20. ZOSPO pravo svojine stiče se po samom zakonu, na osnovu pravnog posla i nasleđivanjem. Prema članu 33. istog zakona, pravo svojine na nepokretnost stiče se upisom u javnu knjigu (katastarsku knjigu) ili na neki drugi odgovarajući način određen zakonom.
38. Prema članu 2. ZPN pod prometom nepokretnosti (poljoprivredno i građevinsko zemljište, zgrade i prostorije) u smislu ZPN se, *inter alia*, podrazumeva se da je sticanje prava svojine nad nepokretnostima u društvenoj svojini. U ovom slučaju, parcele br. 16, 17/1 i 20 su bile imovine u društvenoj svojini, kao što proizilazi iz posedovnog lista br. 299, koji je po službenoj dužnosti dodat u spise.
39. Prema članu 3. ZPN nepokretnosti u opštoj upotrebi nisu u prometu. Ugovor o takvoj nepokretnosti je ništav.

40. Prema članu 4.2. ZPN ugovori o otuđenju nepokretnosti u društvenoj svojini i o razmeni nepokretnosti u društvenoj svojini zaključuju se u pisanoj formi, a potpisi ugovornih strana moraju biti overeni od strane sudova.
41. U to vreme, u 1999. godini, prema članu 13. Zakona o vanparničnom postupku (SAPK 42/86), kada se sporno pitanje odnosilo na nepokretnost, isključivo je bio nadležan sud na čijem području se nalazila nepokretnost. Istom odredbom je predviđeno da ukoliko se nepokretnost nalazila na području više sudova, bio je nadležan svaki od tih sudova.
42. S obzirom da se potraživane imovine nalaze u E.H. u, a ovo mesto u 1999. nije bilo na području Opštinskog suda u Nišu – mesto koje je sada u Srbiji, a ne na Kosovu-, već u to vreme na području opštine Kačanik, Opštinski sud u Nišu nije imao teritorijalnu nadležnost da overi (potpiše) ugovor o razmeni od 1999. To znači da ugovor na koji tuženik zasniva svoj zahtev nije pravno overen i nije važeći ugovor za prenos prava vlasništva nad potraživanim imovinama, znači u ugovoru o razmeni od 1999.
43. Činjenica da se ugovor o razmeni od 1999 odnosi na razmenu potraživanih imovina sa jednom ili više drugih imovina (1,100 m² stambene površine) ne znači da je Opštinski sud u Nišu takođe imao nadležnost, jer u ugovoru nije precizirano koja je nepokretnost tačno razmenjena, a štaviše, nije navedeno da se razmenjena imovina nalazila na području tog suda.
44. Vrhovni sud dalje iznosi sledeće obrazloženje.
45. Prema članu 5. ZPN, sticalac ne stiče pravo svojine na nepokretnost ako pravni posao prevazilazi granice utvrđene zakonom, a takvi pravni poslovi su ništavi.
46. Promet i razmena potraživanih imovina nikada nije registrovana u katastarske knjige. Ovo proizilazi iz Posedovnog lista br. 299. koji je po službenoj dužnosti dodat u spise predmeta.
47. U ovom trenutku, Republika Srbija više nije vlasnik imovina u javnoj ili društvenoj svojini, kao što su vojne nepokretnosti, kao parcele br. . 16, 17/1 i 20 u ovom slučaju. To

proizilazi iz proglašenja nezavisnosti Republike Kosova i izvršenja Ahtisarijevog plana. Od tog trenutka, sve imovine, koje su bile imovine Federativne Republike Jugoslavije/ Republike Srbije, kao ove vrste vojnih nepokretnosti, u vlasništvu su Republike Kosova. To znači da potraživane imovine nisu više imovina Republike Srbije.

48. To znači da u ovom trenutku prenos prava svojine na potraživane imovine na Kosovu registracijom u katastarske knjige Kosova ne može više biti zasnovan na ugovoru o otkupu ili ugovoru o razmeni sa srpskom državom / SMO-VDS kao stranke, jer ta država (nema više) prava na imovine u javnom / društvenom vlasništvu.
49. Vrhovni sud zaključuje da tuženik do sada nije stekao pravo svojine na potraživane imovine, jer promet i razmena potraživanih imovina nije registrovana u katastarskim knjigama, i takođe, tuženik više ne može steći pravo svojine na osnovu ugovora o razmeni od 1999, jer ovaj ugovor nije overen pred nadležnim sudom, i ta overa više nije moguća, jer Republika Srbije više nije vlasnik.
50. Stoga je žalba osnovana, a zahtev mora da bude odbijen.
51. Sud može ostaviti po strani odgovor na pitanje- koje je takođe postavljeno od strane žalioaca- da li je ugovor o razmeni od 1999 bio ili nije bio važeći u vreme kada je zaključen.

Zaključak

52. Prema tome, u skladu sa članom 13.3. pod a) Zakona br. 03/L-079, Vrhovni sud odlučuje kao u izreci presude.

Pravni savet

53. Shodno članu 13.6 Zakona br. 03/L-079, ova presuda je konačna i izvršna, i ne može biti osporena redovnim ili vanrednim lekovima.

Beshir Islami, predsedavajući sudija

Rolandus Bruin, sudija EULEX-a

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Potpisala: Sandra Gudaityte, pisar EULEX-a